

Bijbelstudie Scherpenzeel de brief van Paulus aan de Kolossenzen deel 6

Dat de gemeente het lichaam van Christus is houdt in dat waar Hij is, ook zijn lichaam is. Dit vinden we hoofdzakelijk in de brief aan de Efeziërs in de eerste drie hoofdstukken. Ten tweede: het lichaam vertegenwoordigt het hoofd op aarde. Dit vinden we in de Ef4-6. Ten derde: het lichaam kan daarom niet verbonden zijn met godsdienst en gedachten van mensen. Dit is het thema van de brief aan de Kolossenzen. Het christelijke leven is Christus (Kol.2:6-7). God wil dat Zijn Zoon op aarde gestalte krijgt via de gemeente, die Zijn lichaam is (Kol.1:18). De wijze waarop Hij Zich in de individuele levens van de gelovigen kan manifesteren bepaalt ook de 'prijs', de beloning die door Hem zal worden gegeven. Deze zal zijn tot eer en glorie van God (zie Fil.1:11) en dat wil de tegenstander voorkomen door valse leringen te verspreiden. Deze worden door zijn dienaren verspreid en ook in Kolosse was dit het geval (Kol.2:4). Paulus schrijft hun en ons om ons te bewaren voor hun misleidingen.

Vers 18

Laat niemand u de prijs ontzeggen, doordat hij behagen schept in nederigheid en engelenverering, ingewijd in wat hij gezien heeft, zonder reden opgeblazen door het denken van zijn vlees,

Naast de Joodse invloeden van vs16, zijn hier andere gevaren die de apostel noemt. Het is de trots van het bedwingen van het lichaam en het ingewijd zijn in onzichtbare zaken zoals engelen. De misleiders doen zich nederig voor als ze beweren inzichten te hebben die anderen niet hebben. Zij zijn een soort middelaar. Bij hen moet je zijn om iets van God te ervaren. Ze leren om engelen te aanbidden. Er zijn inderdaad engelen en allerlei machten en krachten, maar de nieuwsgierigheid naar deze wezens is dat wat de apostel als een groot gevaar aanduidt. *Zij hebben met ons van doen, wij niet met hen.* Er is voor iedere gelovige een prijs te winnen. Deze prijs is straks met Hem en als Hem te zijn. Op weg naar dat doel is een gelovige geroepen om alles te zoeken in de verheerlijkte Heer, het Hoofd van het lichaam, dat is de gemeente.

Broeders, ik houd het er niet voor, het zelf gegrepen te hebben, maar een ding doe ik: terwijl ik vergeet wat achter is en mij uitstrek naar wat voor is, jaag ik in de richting van het doel naar de prijs van de hemelse roeping van God in Christus Jezus. Fil.3:13-14

Maar als een gelovige er behagen in schept iets buiten Christus te zoeken om zijn/haar leven 'geestelijker' te maken, dat is hij/zij misleid. De prijs, de kroon als beloning voor de wedloop, wordt gemist (1Kor.4:4-5). De gelovige die dit namelijk doet, blaast zichzelf op, wil iets voorstellen in deze wereld terwijl zijn denken dat van het vlees is en niet van God.

Vers 19

terwijl hij niet vasthoudt aan het hoofd, uit Wie het hele lichaam, door zijn gewrichten en banden ondersteund en verbonden, opgroeit met de groei van God.

Christus is het hoofd van waaruit het hele lichaam groei ontvangt. Aan Hem als hoofd moet worden vastgehouden. Alle personen die zijn gegeven aan de gemeente als gaven (Ef4:11) richten de gelovigen altijd naar Christus. Zo ondersteunen zij het lichaam. De gedachten van de gemeente moeten gericht zijn op Christus en op Hem alleen. Dan is iedereen met elkaar verbonden omdat Christus het middelpunt is van ieders gedachten en aanbidding.

...maar terwijl wij de waarheid vasthouden in liefde, in alles opgroeien tot Hem die het hoofd is, Christus, uit Wie het hele lichaam, samengevoegd en verbonden door elk gewricht dat de ondersteuning verleent naar de werking die elk deel is toegemeten, de groei van het lichaam bewerkt tot opbouw van zichzelf in liefde. Ef.4:15-16

Ieder deel van het lichaam zou moeten functioneren zoals de Heer het heeft bedoeld. Maar als gelovigen bezig gaan met godsdienst en gedachten van mensen, is er geen onderlinge samenhang meer en raakt Christus op de achtergrond. Toegeven aan misleiding zorgt ook voor scheefgroei van anderen, die immers ook leden zijn van het lichaam. Maar God heeft het zo bedoeld dat het lichaam zou opgroeien met de groei van God, niet de groei van mensen. De *enige* vorm van groei is alleen mogelijk als ieder lid van dit lichaam de godsdienst van mensen afwijst en *alleen* de verheerlijkte Heer als doel, bron en object van liefde heeft.

Overigens, mijn broeders, verblijdt u in de Heer. Dezelfde dingen aan u te schrijven is voor mij niet vervelend en u geeft het zekerheid. Fil.3:1

Zo hebben we in deze brief de drie gevaren die ons van Christus af willen trekken:

1. *Rationalisme* (vs8), met zijn ijdel bedrog en traditionalisme, die leringen van mensen zijn en niet van Christus, spreekt het *intellect* aan om bij Christus weg te leiden. Het is de huidige wetenschappelijke theologie
2. *Ritualisme* (vs16), met zijn rituelen en feestdagen, spreekt het *gevoel* aan om van Christus af te brengen door schaduwen en niet Christus. Het is de huidige Messiaanse beweging.
3. *Bijgeloof* (vs18), met zijn aansprekende *appèl* op de onzichtbare dingen, spreekt de *verbeelding* aan om van Christus het hoofd af te trekken. Het is de huidige charismatische beweging.

Paulus stelt tegenover al deze gevaren Christus. Hij is de kracht van onze wandel (vs6), we hebben alles in Hem (vs10), we zijn met Hem één gemaakt (vs11-13) en we ontvangen onze voeding van Hem (vs19).

Vers 20a

Als u met Christus aan de elementen van de wereld bent afgestorven,

We hebben het begrip 'elementen van de wereld' al eerder behandeld in Kol.2:8. Alles wat de mens bedenkt qua filosofie (eigen gedachten over God en het leven) en godsdienst behoort tot de elementen van de wereld. Concreet waren de godsdienstige invloeden gestoeld op het Jodendom en door mensen vervormd, maar het zijn de dingen van beneden, van de aarde (zie Kol.3:2). De mens in Christus is echter gestorven met Hem aan deze dingen van beneden. Hij leeft niet meer in deze

wereld wat God betreft, want Hij is niet meer van deze wereld. Hij is nu verbonden met Christus in de hemelse gewesten.

Ik heb hun uw woord gegeven; en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn zoals Ik niet van de wereld ben. Ik vraag niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben. Joh.17:14-16

Als een mens sterft, laat hij alles achter wat betreft de dingen van de aarde. Zo is het ook met de gelovige. Hij is geestelijk gestorven en laat dus wat betreft zijn positie, alles achter wat betreft de dingen van deze wereld en dus ook wat betreft de religieuze zaken die mensen hebben opgericht!

Vers 20b

waarom onderwerpt u zich, alsof u in de wereld leeft, aan inzettingen:

De boze probeert de gelovige weer te laten leven vanuit de elementen van de wereld, de godsdienst en de leringen van mensen. Dan stelt hij zich weer onder wetten, regels en allerlei voorschriften en verliest hij het zicht op de verheerlijkte Heer in Wie alle schatten van de wijsheid en kennis verbogen zijn (Kol.2:3), die het leven zelf is (Kol.3:4). Het is een ontkenning van Hem, zoals we Hem kennen, als we toestaan terug te keren naar welke vorm van aardse religie dan ook! Paulus noemt zeven redenen om deze zaken te mijden. **Ten eerste** hoort het bij de wereld, waar we uitgetrokken zijn. **Ten tweede** zijn het 'inzettingen' die de natuurlijke, niet wedergeboren mens kan onderhouden.

Maar destijds, toen u God niet kende, hebt u hen gediend die van nature geen goden zijn; en thans, nu u God kent, ja nog meer, nu u door God gekend bent, hoe wendt u zich weer tot de zwakke en arme elementen, die u weer opnieuw wilt dienen? U onderhoudt dagen en maanden, tijden en jaren. Gal.4:8-10

Aan de Galaten zegt Paulus dat, als ze zich weer gaan bezighouden met de Joodse wetten en feesten, ze net zo erg de afgoden dienen als daarvoor. We zullen ons zicht op Hem verliezen zodra we ons inlaten met de wet. Wat voor de Joden een instelling was van God voor het kruis, is voor ons gevaarlijk. We moeten het woord van God daarom recht leren snijden (2Tim.2:15). De mens kan volgens de wereld religieus zijn. Als hij niet al te grove zonden begaat, kan hij een godsdienstig mens zijn en zo aangenaam voor God. Maar God heeft de mensheid op het kruis in de dood geplaast en religie is hier een ontkenning van.

Vers 21

raak niet en smaak niet en roer niet aan?

Het typische van de 'elementen van de wereld' is altijd: 'niet'. Men mag iets *niet* eten, *niet* smaken of *niet* aanraken. Maar als de gelovige is gestorven met Christus, is hij dood ten opzichte van dit soort taal en gedachten. Paulus refereert hier niet specifiek aan het Oude Testament, maar aan het algemene systeem van menselijke beperkingen in religieuze zaken. Dit oude religieuze systeem dat was bedoeld voor de mens in het vlees, op deze aarde, heeft compleet afgedaan voor de mens in Christus. Hij is immers dood wat betreft deze dingen. Het is een contrast met zijn

positie en met zijn doop. Maar zodra een christen zich ook maar een beetje gaat mengen in deze zaken, verliest hij zijn zicht op het gestorven zijn met Christus en het zicht op de ernst van het oordeel over deze wereld en de mens zoals die uit Adam is. Het enige middel dat de wereld heeft om religieus te zijn, is een vorm van wet. Hiermee ontkennen ze het gestorven zijn met Christus en dus de totale verdorvenheid van de mens.

Vers 22

(dingen die alle door het gebruik te niet gaan), naar de geboden en leringen van de mensen,

De derde reden die Paulus om hier weg te blijven is dat het ons bezig houdt met materiele zaken die ook weer verdwijnen. De uiterlijke vormen van religie gaan allen teniet omdat het menselijke instellingen zijn. Gebouwen, gewaden, instrumenten etc. vergaan allemaal vroeg of laat. **Ten vierde** zijn het aardse en materiele gebruiken naar de leringen van mensen.

Laat u niet meeslepen door allerlei en vreemde leringen; want het is goed dat het hart gesterkt wordt door genade, niet door spijzen, waarvan zij die daarin wandelden, geen nut hadden. Heb.13:9

In de gemeente is iedere vorm van lofprijs en aanbidding geestelijk. Er kan en mag geen enkele invloed zijn vanuit jудаïstisch denken. Helaas zien we vandaag overal zichtbare elementen zoals muziekinstrumenten en kruizen in de gebouwen waar men samenkomt. Er is niets zo erg als onverschilligheid in de dingen van God.

Vers 23

(dingen die wel een schijn van wijsheid hebben in eigenwillige verering en nederigheid en gestrengheid tegen het lichaam, daaraan geen enkele eer bewijzend) tot bevrediging van het vlees.

Ten vijfde hebben deze zaken een schijn van wijsheid. De godsdienst van de mens lijkt op het eerste gezicht altijd wel een bepaalde wijsheid te bevatten. Maar Paulus zegt hier dat het slechts schijn is. **Ten zesde** is het ten diepste een verering van zichzelf omdat men het lichaam op allerlei manieren probeert te kastijden. Men geloofde dat dit lichaam ondergeschikt was en dus moesten er allerlei methoden en manieren ontwikkeld worden om dit lichaam in bedwang te houden. Het was een uiterlijke nederigheid en gestrengheid tegen het lichaam zoals we dat vandaag in veel godsdiensten zien. Maar het bewijst geen enkele eer aan het lichaam. **Ten zevende** is het de mens die zichzelf in het middelpunt stelt met zijn prestaties en dus wordt het godsdienstige vlees, de eigen eer bevredigd.

Kolossenzen 3 vers 1

Als u nu met Christus opgewekt bent, zoekt dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand.

Paulus beschrijft in hoofdstuk 2 dat wij met Christus zijn begraven, gestorven en ook opgewekt (Kol.2:11). De rest van hoofdstuk 2 beschrijft hoe onze houding moet zijn

als wij de eerste twee gaan zien: met Hem begraven en met Hem gestorven. We zijn dood voor de elementen van de wereld. Nu volgt het opgewekt zijn met Christus. Wij zijn met Hem opgewekt en bevinden ons in Hem daarboven. Hij is volkomen buiten deze wereld gezeten! Onze verantwoordelijkheid is om dan ook de dingen te zoeken die boven zijn, waar Christus is. Deze nieuwe wereld (vs1-2), het nieuwe leven (vs3-7) en de nieuwe mens (vs8-11) komen nu voor onze aandacht. Waarom dringt dit zo moeilijk door bij gelovigen: we hebben een hemelse Christus nodig en daarbuiten niets anders. Hij is gezeten, beeld van volkomen rust, aan Gods rechterhand en daar, in die nieuwe wereld is niets van menselijke godsdienst.

Vers 2

Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

Naast het *zoeken* van de dingen van boven is het ook nodig deze dingen te *bedenken*. Onze gedachten zijn de bron van ons handelen. Voordat Paulus het gedrag gaat bespreken vanaf vers 5, komt hij eerst op het denken (zie Rom.12:2). Ze moesten Christus bedenken en zich op Hem concentreren en niet op de dingen die op de aarde zijn. Ook als we ons te veel bezig houden met de goede dingen van de aarde, de natuurlijke zaken, verliezen we onze smaak van de hemel. De enige remedie tegen dwaalleer en gerichtheid op 'beneden' (zie Fil.3:18-19) is om met Christus bezig te zijn en dit niet af en toe, maar voortdurend. Zoals de Nederlandse ambassadeur in Frankrijk niet de hele dag mijmert over de Nederlandse gebruiken, maar de Nederlandse belangen vertegenwoordigt omdat hij Nederlander is. De kracht van de Heilige Geest is alleen met hen wiens harten naar Christus uitgaan en die zijn belangen hier behartigen omdat zij met Hem zijn verbonden in de hemels als de nieuwe mens (Ef.6:24).

Vers 3

Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God.

De gelovigen zijn wat God betreft gestorven in de dood van Christus (Rom.6:6). De mens uit Adam bestaat voor Hem niet meer. Gestorven mensen hebben niets meer te maken met de wet (Rom.7:4-5) Hun leven is verborgen met Christus in God. De wereld ziet Hem niet (Joh.14:19), nog ons als met Hem verbonden. Straks worden de zonen van God openbaar (Rom.8:19, zie volgende vers). Als ons leven met Christus is verborgen in God, behoren we groeien in de kennis van God (Kol.1:10).

Vers 4

Wanneer Christus, uw leven, geopenbaard wordt, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Dit leven dat verborgen is, is Christus zelf! Als Hij wordt geopenbaard, worden de gelovigen met Hem openbaar in heerlijkheid. Dit is bij zijn komst (zie 2Thes.1:10; 2:8). Nu is er nog niets openbaar van dat leven in zichtbare heerlijkheid, zoals godsdienst dit wel wil. Godsdienst wil de mens opwaarderen, maar christenen hebben een leven en dat leven is Christus. De plaats van een christen is nu een plaats van verwerping en spot in deze wereld. Zijn getuigenis is dat hij niets van deze

wereld wil, inclusief haar godsdienst en dat veroorzaakt haat bij de wereld. Geloof en volharding kenmerken de christen want de tijd van heerlijkheid komt nog. Ons deel is niet zegen en comfort, maar vervolging en verdrukking. De reden dat we dat weinig kennen is wellicht dat we te veel als de wereld zijn gaan handelen.

Samengevat zijn bepaalde zaken voor ons niet meer relevant omdat we met Christus gestorven zijn. En omdat we met Hem opgewekt zijn, zouden bepaalde zaken ons juist wel moeten kenmerken.